

igaza a vitában, akik felléptek a sötétenlátó, a helyzetet felszínes ismeretek alapján dramatizáló, vészhangot kongató csödtömeg pszichózissal szemben. Hiszen amikor a vita lezajlott, már készen volt a magyar filmművészetnek az alkotása — az Angyalok földje —, amely a köztudomású, fesztivál nagydíjat nyert Mar del Platában és a forgatás stádiumában voltak, vagy forgatás előtt állottak azok a filmek is, amelyek az utóbbi hónapokban a magyar közönség és a kritika hangulatát is megfordították filmjeinkkel szemben. Nem kívánjuk — a külföldi elismerés ellenére sem — egyszerre a másik végletbe esve elleplezni vagy bagatelizálni a magyar filmművészet tényleges problémáit. Azt azonban meg kell állapítanunk, hogy ezek a szerény, de kétségtelen sikerek, a magyar filmművészet már kibontakozó fel lendülése (ha úgy tetszik eszmei offenzívája) sem következhetett volna be, ha fél évvel ezelőtt valóban ott tartottunk volna, ahol egyesek állították. Nem a túlzó türelmetlenségnek volt igaza, hanem a türe-

lemmel párosult eszmei-művészi kérlelhetetlenségnek, amely az alkotások elvi és tárgyilagos kritikáját nem változtatta az alkotók veszszöfuttatásává, s amely a félig sikerült vagy esetleg kudarcba fulladt alkotásokban is meglátta azokat a pozitív elemeket, vagy tanulságos fiaskókat, amelyek a fejlődést előrevihetik.

Ismételjük: a magyar filmművészet sem eszmei, sem művészi értelemben nem tekinthető problémamentesnek ma sem. Találkozunk mind a kispolgári ízlésnek, mind az idegen talajból sarjadt, esetleg ép-penséggel dekadens áramlatoknak való behódolás jelenségeivel, épp-úgy, mint a provinciális igénytelenséggel, a szakmai képzetlenséggel, a kispolgári arisztokratizmussal, a konzervativizmussal egyaránt. Ha ez nem így lenne, nem kellene ismét és nyomatékkal a marxizmus—leninizmus eszmei offenzívájáról beszélnünk filmművészetünkkel kapcsolatban. Azt azonban tárgyilagosan és kritikusan megállapíthatjuk, hogy ennek az eszmei offenzívának jók az előfeltételei.

ÚJ BALÁZS BÉLA-DÍJASOK

Ebben az esztendőben, a megelőzőkhöz és a többi művészetekhez is viszonyítva, szokatlanul népes gárda kapta meg a filmművészeti munka elismerését jelentő Balázs Béla-díjat. Első fokozatban részesült Révész György filmrendező, a Mar del Platában nagydíjat nyert »Angyalok földje« alkotója, második fokozatot kapott Kolonits Ilona kisfilm-rendező, Herskó Anna kisfilmoperatőr, Purczel Miklós filmoperatőr, Mihályfi Imre tv-rendező, s a harmadik fokozatot adományozták: Csermák Tibor rajzfilm-rendezőnek, Takács Gábor kisfilm-rendezőnek és Czabarka György tv-operatőrnek. Örvendetes ebben a felsorolásban — amelynek mindegyik neve a filmszakértők egyetértésével találkozik —, hogy széleskörű és sokoldalú pezsgést, fejlődést jelez filmművészeti életünkben. Minden műfaj — játékfilm, kisfilm, rajzfilm, tv-film — képviselve van eredményeink e számbavételében és minden jellegzetesen filmművészeti alkotómunka szerepel benne. Külön kiemelnénk azt a helyet, amelyet a TV művészei kaptak a kitüntetettek sorában, amely jelzi, hogy kultúrpolitikánk figyelme egyre inkább ráirányul ideológiai és művészi életünk e növekvő fontosságú fórumára. De elégedettek lehetünk azzal is, hogy a »hagyományos« filmművészet képviselői méltóan szerepelnek a Balázs Béla-díjasok között, hogy akadt játékfilm, amely-lyel rendezője kiérdemelte az első fokozatot is, nemcsak hazai, de a nemzetközi filmművészet vitathatatlan helyeslésével találkozva.

Köszöntjük a Balázs Béla-díjjal kitüntetett alkotókat, és további sikeres művészi munkát kívánunk nekik.